

Zamyslenia na týždeň po 20. nedeli po Svätej Trojici

Štvrtok 18. októbra 2018

130. výročie narodenie Martina Rázusa

Piesne: ES č. 390, (431), 585

Text: Neh 2, 11 – 18

„11Keď som došiel do Jeruzalema, pobudol som tam tri dni. 12Potom som v noci vstal, ja i niekoľko málo mužov so mnou. Ale nikomu som neoznámil, čo mi vnukol môj Boh urobiť pre Jeruzalem. Nemal som so sebou nijaké zviera okrem toho zvieraťa, na ktorom som jazdil. 13V noci som vyšiel Údolnou bránou k Dračiemu prameňu až k Hnojnej bráne a skúmal som hradby Jeruzalema, ktoré boli samá trhlina, a ktorého brány boli spálené. 14Prešiel som k Pramennej bráne a ku Kráľovskému jazeru, no zviera nemalo kadiaľ prejsť so mnou. 15Preto som pešo vystupoval údolím za noci a skúmal hradby. Potom som sa obrátil a vošiel Údolnou bránou; tak som sa vrátil. 16Ale predáci nevedeli, kam som šiel, ani čo robím. Židom: kňazom, šľachticom a predákom, ani ostatným robotníkom som totiž dovtedy nič neoznámil. 17Potom som im povedal: Vidíte zlé polozenie, v ktorom sa nachádzame, že Jeruzalem je zborený a jeho brány sú spálené. Nože, postavme hradby Jeruzalema, aby sme neboli ďalej na posmech. 18Potom som im rozprával o ruke môjho Boha, ako dobrotivo vládla nado mnou, i o kráľových slovách, ktoré mi riekol. Nato povedali: Vzchopme sa a dajme do stavby. Potom priložili ruky k dobrému dielu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Jeruzalem, predmet úcty a základ nádeje. Do jeho kameňov vpísaný bol úspech i pád. Čo naša cirkev? Jeruzalem znamenal slávnú budúcnosť židov. Túžili v Babylone: vypálené brány opraviť. Podobne bol a je základom nádeje Sion náš. Máme mandát opraviť ho. Sila naša nie je v počte, lebo nás je málo, ani v bohatstve, lebo sme chudobní, ale národu byť svetlom a svedomím.

Stav Siona k stavbe súri! Musí sa stavať. Ako? Keď má byť Sion pevným hradom: ohliadnime jeho múry! Nehemiáš vedel, kde sú pukliny a vypálené brány. Pri výstavbe Siona nášho: ohliadnime jeho múry, pukliny a vypálené brány!

Prvá je ľahostajnosť. O cirkev starať sa hmotného osohu neprináša. Druhá puklina je chudoba. Zbory sú bezmajetné a založené hlavne na láske veriacich. Tretia puklina je nejednotnosť. Duch času k nám od prevratu hovorí, ale márne. Kňazstvo nechápe potrebu organizácie, inteligencia je rozbitá, ľud potrháný. Otvárajme oči a rozmyšľajme!

Poznať nedostatky je len príprava k práci. Ďalší krok je: srdcia i mysle zaujať. Príkladom môže nám byť Nehemiáš. Nože, postavme hradby, aby sme neboli na posmech. Vzchopme sa a dajme sa do stavby. Potom priložili ruky k dobrému dielu. Tých istých skutkov treba i nám. Pomoc Boha živého je s nami. Preto pri výstavbe Siona: uprime zrak na nebesá a do práce prichyťme sa!

Lahostajnosť? Našej ev. inteligencii treba privolať: Uč sa žiť i cirkvi! Uvažuj, ako sa k nej viaže tvoj záujem. Chudoba? Niet veľkého diela bez veľkých obetí. Cirkev je hodná hmotných darov, ktoré právom čaká od svojich veriacich. Sme pred odlukou od štátu. Otvorte ruky štedro. Nejednotnosť? Kňazstvu, inteligencii i ľudu treba privolať: čo máme z rozdrobenosti?

Keď máme svoj Sion, utvrďme sa vo viere otcov a dokážme, čo vieme vytvoriť! Boh je s nami a cirkev naša stane sa svetlom a svedomím. Pracovať za tento cieľ povolání sú všetci príslušníci Siona. Dôverujte v pomoc Božiu. Sme si vedomí, že je za hodnosťou len rozdelenie úloh, ale cieľ jednotný a povinnosť tá istá.

Modlitba:

Dať v obeť všetko za tú pravdu svätú, čo skropil krvou svojou Syn Tvoj milý, a pevne kráčať, hoci na Golgotu, by v stopách našich kvety položili. Nuž, čuj nás, Otče, zdvihni dielo svoje, nech ono trvá, časy odoláva, prevýši trapy – stíši nepokoje a skvie sa na ňom Tvoja moc a sláva! Amen. (Suspírium M. Rázusa)

Úryvok kázne M. Rázusa pri inštalácii seniorálneho predstavenstva Trenčianskeho seniorátu, v Trenčíne, 21. 9. 1922

Mgr. Vladimír Ferenčík, zborový farár v CZ ECAV Liptovský Mikuláš